

Sokol Višňové

Po první světové válce se začínaly zakládat tělovýchovné organizace. Orel veden v duchu náboženském kněžími a stranou lidovou. Na opačné straně byl Sokol s ideovou myšlenkou vlasteneckou a s posílením zdatnosti svých členů. Zakladateli této sportovní organizace u nás po roce 1919 byl Miroslav Tyrš Josef Fugner, s hlavní myšlenkou „Ve zdravém těle zdravý duch“

I ve Višňové byl založen Sokol 14.9.1919. Zakladateli byli bratři Bojanovští a to Josef Bojanovský z p.č. 67 a Jan Bojanovský z p.č. 193, další zakládajícím členem byl František Eliáš z p.č. 50, švagr Josefe Bojanovského. K nim se přidávali další členové.

Lesy Višňovského hrabství byly postiženy v roce 1926 polomovou kalamitou a hrozilo, že se dřevní hmota nebude stačit zpracovat a tak činovníci místního Sokola požádali pana hraběte o dřevo a ten jim dřevo daroval z polomů, které bylo využito na vazbu stavby budovy vlastní sokolovny, v části obce zvané rajčula a dříve pod cihelnou.

Jde o vzpomínku na zakladatele a hlavní členy kteří se podíleli na zbudování vlastní tělocvičny a postavili tak budovu „Sokolovny.“ Stavba byla započata r. 1929 a dokončena 1930. Zakladatelé ručili bance svými domy.

Prvním starostou Sokola byl pan Josef Bojanovský, pan Jan Bojanovský byl pokladníkem, náčelníkem byl také bratr Ladislav Holčápek a náčelnicí sestra Indrová (papírnice).

Do té doby se hlavně cvičilo venku, kde se dalo, v podzimním a jarním období také ve skleníku v panském zahradnictví, v zimním období na sále Zájezdního hostince u Kolářů.

Byly pořádány Sokolská cvičení, příležitostné slavnosti, členové a cvičenci se účastnili tělovýchovných vystoupení i v jiných Sokolských jednotách, Trstěnicích v Mor. Krumlově a podobně. Hojně se zúčastnili i státních oslav a také církevních, (boží tělo a p.) Až 4 x v zimním čase pořádali divadelní hry ochotnický a také slavné silvestry kde účinkovali členové sokola a zábava byla také zaměřena na místní události. Na vystoupení se všichni těšili. Sokol také pořádal pout' a posvícení s máji u horní hospody u Kolářů.

Každé čtyři roky se prováděly secvičné podle žup jako příprava na slavné Sokolské slety v Praze. V roce 1948 se konal slet poslední. Došlo ke změně politického uspořádání a od té doby zde byla jednotná tělovýchova. Tak zvaná DTJ (dělňická tělovýchovná jednota, angažovali se manželé Indrovi.)

V té době to byl úpadek tělovýchovy až do roku 1962, kdy nastal obrat v postojích vládní garnitury a byl povolen vznik několika tělovýchovných jednot a mezi nimi také obnoven Sokol. Byl však neuznáván některými původními členy.

Ale začala etapu slavných spartakiád, když první se konala v roce 1955, které se konaly až do roku 1985. V roce 1990 se již neuskutečnila poněvadž došlo ke změně politického uspořádání.

V té době se ale konalo spousta Sokolských sletů v zahraničí jako v Anglii, Sydney v Austrálii, ve Švýcarsku a jinde.

Vzpomínám si, že v té době byli předsedou pan Jan Peroutka, Jan Bojanovský, Vladimír Holčápek, Josef Kolář a Jan Perlička.

Za působení DTJ bylo odvezeno cvičební náradí do Jiřic a Dolenic, kde se přistěhovali noví občané z Jugoslávie. V roce 1965 se vedení Sokola za předsedy pana Holčapka a zástupce předsedy p. Koláře, který byl v té době za TJ Sokol Višňové v OV ČSTV ve Znojmě, rozhodlo vypátrat v jakém stavu je náradí, projednat navrácení a podařilo se zajistit nové. Také v tomto roce byla provedena boční přístavba budovy v akci „Z“, což zlepšilo prostředí pro pořádání plesů, v té době to byla jediná vhodná budova. V roce 1985 při pořádání plesu došlo ke zřícení původního jeviště do sklepa a nastala přestavba opět akcí „Z“ na sportovní halu otevřenou v r. 1990. V současné době je zařízení v zuboženém stavu a není využíváno ke cvičení. Po roce 1990 došlo k ukončení základní tělesné výchovy. Po té projevila zájem o budovu, Sokolská jednota v Brně a chtěli ji do svého vlastnictví. Vedl se dlouho i soudní spor a při jednáních zastupoval Sokoly pan učitel Kulháněk a měl podporu bývalých členů Sokola, v té době byl předseda TJ Višňové, soud rozhodl ve prospěch TJ Višňové fotbalový klub. Nynějším předsedou je pan magistr Mach.

Od roku 1965 byla sokolovna využívána na zábavy, schůze JZD. Orlovna jako kino s pozdější slavnou historií do roku 1992, kdy bylo promítání ukončeno.

Při výročí 750 let Višňové je z historických pramenů vzpomenu Sokola Višňové, kde je vzpomenu „Hlavní kniha“, která je vedena od roku 1919, kde lze zjistit pozoruhodné údaje. Tento opis je přiložen. Osobně se domnívám, že již žádné historické materiály nejsou. Údajně byly zlikvidovány po roce 1980 jako zbytečné. V té době byly předány p. Karlu Nezvedovi s tím, že budou předány předsedovi p. Janu Perličkovi.

Proto tyto vzpomínky jsou čerpány z pamětí rodinných příslušníků a taky bývalých členů Sokola.

Další přílohou je vzpomínka paní Marie Svoradové „Sokol- organizace- tělovýchovná“

Mám osobní pohnutku k sepsání těchto poznatků vůdčí prvnímu předsedovi Josefu Bojanovskému, který je mým dědečkem a pro ty kteří budou tyto řádky číst, aby se dověděli, že vyráběl pro všechny kluky hokejky i ohýbané, lyže a hole k lyžím, sáně pro koně, nákladní ruční a pro děti, byl řemeslem kolář. Byl to skvělý člověk, který měl také potíže s gestapem. O svém pobytu na Gestapu v Jihlavě napsal rukopis, tam jej dostal jeden Višňovský občan.

Sepsal vnuk Josefa Bojanovského Josef Kolář, 27.2.2011